

blevet opretholdt, og vi har da faaet en Fortegnelse fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder, udvisende, at de Arbejder, der omhandles under Ændringsforslagene Nr. 15 og 27, er dem, der procentvis vilde give langt det meste Arbejde. Og det er ud fra denne Betragtning, at vi fra konservativ Side ikke har ment at kunne tiltræde de Ændringer, der her foreslaas.

Det Ændringsforslag, som findes under Nr. 29 a, gaar ud paa, at Nedsættelsen af Bevillingen til Horsens Banegaard udgaar, et Forslag, som den højtærede Minister maa antages at kunne tiltræde. Jeg bygger denne Antagelse paa Udtalelser, som den højtærede Minister har fremsat i Finansudvalget. Denne Fjernelse af Nedsættelsen kan jeg som Repræsentant for Horsens By kun være i høj Grad tilfreds med. Jeg tror imidlertid paa ingen Maade, at det er for at gøre mig en speciel Glæde, at man har taget denne Nedsættelse ud, men Grundene herfor har været saa stærke, at de har kunnet overvinde den Tendens, som den siddende Regering har til at foretage Nedskæringer. Jeg hilser imidlertid med Tilfredshed, at denne Bevilling bliver staaende.

Hermed er jeg færdig med Ændringsforslagene og vil saa gerne fremsætte nogle Bemærkninger om de Samraad, der har været holdt. Der har været et Samraad angaaende Færgers Reparation, og jeg har som boende i Nyborg rig Lejlighed, bilder jeg mig da ind, til at følge den uhyre Uregelmæssighed, hvormed det er muligt at benytte Færgerne i Overfarten Korsør—Nyborg. Det har i lang Tid været saaledes, at der paa den Rute kun var to, hvad man efter moderne Opfattelse vilde kalde gode Færger. Nu kommer der snart den tredie. Men Forholdet har været det, at vistnok 6 à 7 Uger om Aaret er hver af disse nye Færger ude af Drift, fordi de paa en eller anden Maade, ikke formedelst særlige Uheld, men paa Grund af ganske almindelig Drift, skal tages ud af Drift for at blive repareret, og det vil altsaa atter sige, at i den Tid, hvor en af disse Færger er ude af Drift, haves der til en for dansk Trafikvæsen saa betydningsfuld Overfart kun een nogenlunde moderne Færge.

Jeg har aldrig kunnet begribe, at det var nødvendigt at tage Skibe af den Art ud af Fart i saa lang Tid af Aaret. Jeg har herom talt med forskellige Folk, som jeg personlig mener har særdeles megen Forstand paa, hvad man kan byde et Skib, og hvad man behøver af Tid for at reparere

det, og jeg har ikke fra nogen Side hørt Udtalelser, gaaende ud paa, at man kunde begribe, at det skulde være nødvendigt at holde Færgerne ude af normal Drift i saa lang Tid.

Nu ved jeg vel, at man her overfor vil sige, at andre Skibes Drift ikke kan sammenlignes med Færgernes Drift, idet Færgerne ligger stille i saa langt kortere Perioder end selv Rutebaade, som f. Eks. Det Forenede Dampskibsselskabs, der gaar paa Strækningen København—Aarhus, og som jo dog ligger stille 12—16 Timer ad Gangen, hvorimod altsaa Færgerne ofte i Løbet af Døgnet maaske kun har nogle faa Timers Ophold. Jeg kan nu imidlertid ikke begribe, at dette kan være Grund nok til, at Færgerne skal have en saa uhyre Tid til deres Reparation, som de nu har.

Som det vil fremgaa af Betænkningen, har der været Samraad om Sagen, og paa et vist Tidspunkt nærede jeg det Haab, at den højtærede Minister, som ganske afgjort i mange Henseender har en praktisk Haand til at kunne gennemføre Reformen, som har hans Sympati, paa dette Punkt vilde kunne stille sig velvilligt. Men desværre syntes Ministeren ikke at kunne stille nogen virkelig Reform i Udsigt — om paa Grund af, at Reformen ikke har hans Sympati, eller paa Grund af, at han finder, at der virkelig er god Grund til, at man bliver ved med at lade det gaa paa samme udmærket daarlige Maade som hidtil, skal jeg lade være usagt. Jeg vil imidlertid vedblivende mene, at der her er et Punkt, hvor der burde rettes, og ogsaa et Punkt, hvor der kan rettes noget; og er den nuværende Ledelse af Statsbanernes Færgefart ikke i Stand til at foretage en saadan Retelse, saa vil jeg henstille, at man gjorde Forsøg paa at konsulere Kræfter udenfor Statsbanevirksomheden, som muligen og forhaabentligen og efter min Overbevisning sikkerligen vilde kunne anvise Veje, hvorved Muligheden for at udnytte Færgerne blev væsentlig større end nu.

Jeg skal derefter gaa over til at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende den Nedsættelse af Godsbanetaksterne, som har fundet Sted, og som har Gyldighed fra 1. April d. A. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har allerede fremsat en hel Del af de Betragtninger, som overhovedet kan fremføres om den Ting. Derfor kan det heller ikke være andet end, at jeg, som hører til dem, der nærer Betænkelighed ved, hvad der her er gjort, i mine Bemærkninger